

Verleent bestuur Raad van Beheer keurmeester immuniteit?

Misschien kijkt u ervan op maar ook keurmeesters zijn mensen, en het is een gegeven dat mensen nu eenmaal fouten maken. Indien een 'normaal' mens zoals u en ik een fout maakt wanneer wij met de kynologie bezig zijn dan maakt niemand er een probleem van dat dit probleem besproken wordt, maar wanneer een keurmeester een fout maakt is het ineens een heel ander verhaal.

Een geval uit de praktijk: een fokker/keurmeester pleegt valsheid in geschrift op een ECVO formulier en fokt met honden die lijden aan schadelijke erfelijke oogafwijkingen. Deze fokker/keurmeester beschuldigt echter de rasvereniging van het vervalsen van het ECVO formulier van haar hond, terwijl de rasvereniging louter de uitslagen conform het protocol van de RvB gepubliceerd heeft. Nadat het bestuur van de rasvereniging diverse pogingen ondernomen heeft om de zaak in der minne te schikken, heeft de fokker/keurmeester het lidmaatschap van de club opgezegd. Hierdoor restte het bestuur geen andere optie dan een klacht bij het tuchtcollege in te dienen om zo de schuld van de fokker/keurmeester te bewijzen en daarmee aan te tonen dat de rasvereniging niets te verwijten valt.

Een lid van de rasvereniging krijgt lucht van deze zaak en eist inhoudelijke uitleg van de voorzitter. De voorzitter laat het lid weten dat inhoudelijke uitleg, conform het huishoudelijk reglement van de vereniging, zal volgen op de ALV. Tijdens de bewuste ALV voorziet de voorzitter de leden van een feitenrelaas, zonder dat hij een waardeoordeel over de fokker/keurmeester geeft. Dit feitenrelaas wordt echter door een paar aanwezige leden opgevat als "het op een buitengewoon negatieve manier spreken", "het kleineren en zwartmaken" en "het aanvallen en proberen in diskrediet te brengen" van de fokker/keurmeester.

Na veel tegenwerking van het bestuur van de RvB wordt, door tussenkomst van de geschillencommissie, uiteindelijk toch gevorderd dat het tuchtcollege de klacht in behandeling neemt en de fokker/keurmeester wordt door het tuchtcollege veroordeeld voor het plegen van valsheid in geschrift. Voor het fokken met honden die lijden aan schadelijke erfelijke oogafwijkingen wordt de fokker/keurmeester, ondanks dat de club hiervan spijkerharde bewijzen aan het tuchtcollege overhandigd heeft, vrijgesproken. Er volgt vrijspraak niet omdat er geen overtuigend bewijs zou zijn, maar puur en alleen omdat fokken met honden die lijden aan schadelijke erfelijke (oog)afwijkingen niet in het Kynologisch Reglement noch in een enig ander door of namens de Raad van Beheer vastgesteld reglement als verboden omschreven staat.

De fokker/keurmeester dient vervolgens, gewapend met o.a. verklaringen van een aantal leden die van mening zijn dat de fokker/keurmeester tijdens de bewuste ALV door de voorzitter "aan de schandpaal genageld is", een klacht tegen het bestuur van de rasvereniging in op basis van KR Artikel VI.21:

Het is aan het bestuur en aan de bestuursleden van een Aangesloten Vereniging verboden de leden van die vereniging en anderen er op enigerlei wijze toe te bewegen hun honden niet op een Expositie of wedstrijd uit te brengen omdat of indien een bepaalde Keurmeester zal keuren.

Omdat het bestuur zich volgens de fokker/keurmeester schuldig gemaakt heeft aan het overtreden van Artikel VI.21 knoopt deze Artikel VI.24 er aan vast, en geeft ook meteen maar even aan wat daar een gepaste straf voor zou zijn:

"Hij die in strijd met de verbodsbepalingen uit Titel 2 handelt of nalaat te handelen en hij die anderszins het aanzien of de belangen van de kynologie schaadt, kan gestraft worden met een of meer der volgende straffen:

c: tijdelijke of blijvende diskwalificatie van zijn persoon;".

Het bestuur van de rasvereniging reageert op de klacht middels het indienen van een verweerschrift wat o.a. begeleid wordt door verklaringen van aanwezige leden waarin zij stellen dat de voorzitter de

vergadering van een feitenrelaas heeft voorzien dat niet aanvallend was, en dat de fokker/keurmeester niet in diskrediet gebracht is, beledigd is noch aan de schandpaal genageld is.

Tijdens de mondelinge behandeling van de klacht laat de voorzitter van het tuchtcollege weten dat het tuchtcollege geen concrete aanwijzingen in de klacht van de fokker/keurmeester gevonden heeft die zouden bewijzen dat het bestuur zich schuldig gemaakt heeft aan het overtreden van Artikel VI.21. De voorzitter van het tuchtcollege vraagt aan de juridisch medewerkster van de RvB, welke het bestuur van de RvB daar vertegenwoordigt, of zij wel concrete aanwijzingen heeft kunnen vinden. Tot verbijstering van de aanwezige bestuursleden luidt het antwoord van de juridisch medewerkster als volgt:

“Tijdens deze ALV zijn allerlei negatieve uitlatingen gedaan aan het adres van de fokker/keurmeester, waarmee de leden impliciet niet gestimuleerd worden om onder deze keurmeester in te schrijven, want er wordt namelijk wel een keurmeester zwart gemaakt.”.

Hiermee zegt de juridisch medewerkster dus gewoon dat wanneer een keurmeester de fout in gaat, een club daartegen ageert en conform het HH de leden inlicht, het bestuur van deze club in strijd met haar eigen huishoudelijk reglement moet handelen en haar leden hierover niet in mag lichten “omdat het inlichten van de leden ertoe zou kunnen leiden dat deze leden dan niet onder deze keurmeester in zouden schrijven”.

Het bestuur van de RvB gaat bij monde van de juridisch medewerkster tot het uiterste met het in bescherming nemen van deze fokker/keurmeester welke dingen gedaan heeft die niet door de beugel kunnen. Zij verleent deze in principe immunitet door te stellen dat het een bestuur van een club verboden is de leden in te lichten over de misstappen die een keurmeester in de fokkerij begaan heeft indien een club hiertegen ageert.

Gelukkig heeft het tuchtcollege een stokje voor deze door de RvB bedachte bizarre poging tot immunitetsverlening aan deze fokker/keurmeester gestoken. Het tuchtcollege oordeelde namelijk dat het melding doen van het feit dat door het bestuur namens de vereniging klachten zijn ingediend tegen de fokker/keurmeester en dat daarbij meer gedetailleerd is ingegaan op gronden waarop die klachten berusten inherent zijn aan transparant besturen. Ook oordeelde het tuchtcollege dat het bestuur conform het Huishoudelijk Reglement verplicht was de ALV die informatie te verstrekken.

Sterker nog - het Tuchtcollege sloot niet uit dat de reputatie van een keurmeester kan worden geschaad als een klacht tegen die keurmeester wordt ingediend en als de aan de klacht ten grondslag liggende feiten bekend worden gemaakt. Dat kan echter het bestuur van een vereniging, welke handelt in overeenstemming met de reglementen van die vereniging, niet worden aangerekend. Natuurlijk kan dat ook niet, want de fokker/keurmeester is immers als enige verantwoordelijk voor de fouten die deze gemaakt heeft, en als bekendmaking van die fouten leidt tot het schaden van de reputatie van deze fokker/keurmeester, dan heeft deze dit puur aan zichzelf te danken.

Het had deze fokker/keurmeester gesierd wanneer deze het boetekleed aangetrokken had voor de fouten die deze zelf gemaakt heeft. Daar had ik respect voor gehad. Deze fokker/keurmeester heeft echter, met de hulp van het bestuur van de RvB, gepoogd het bestuur van de vereniging te laten straffen voor het bekendmaken van deze fouten omdat volgens hen het bestuur daarmee de reputatie van deze fokker/keurmeester geschaad zou hebben. Met andere woorden – er is geprobeerd de schuld in de schoenen van het bestuur van de vereniging te schuiven voor fouten die de fokker/keurmeester zelf begaan heeft en waarmee deze haar eigen reputatie geschaad heeft. Door deze bizarre gang van zaken is het opbrengen van respect het laatste dat in mijn gedachten opkomt.

Monique van Boxtel